

Julen 2014

Kjære slekt og venner!

Om seks dager og 23 timer ringes jula inn og det er derfor på tide å forfatte årets tilstandsrapport. Den absolutt største begivenheten dette året er at

familien har økt med ett medlem.

Prinsessa på tur hjem i strikketøy fra bestemor

Torsdag 11. desember ankom Anja og Steinars lille prinsesse denne verden. Sjøl om terminen ikke skulle være før i romjula, var det ei kraftig og velutviklet lita tulle som så dagens lys. Hun var hele 52 cm. lang og 3990 gram - og selvfølgelig den aller fineste babyen som er født i dette året.

Stine skal som vanlig feire jula sammen med Steffen, mor og meg. Allerede 3. juledag avslutter vi julefeiringa her i Vadsø. Da går turen til Bergen for å være sammen med barn og barnebarn. Spesielt ser vi fram til å få dulle med lillejenta våres. Det er ikke fritt for at vi er misunnelige på Anjas foreldre som allerede har hatt god anledning til å være sammen med henne og de stolte storebrødrene Aksel og Victor. Men vi har store planer om å være hjertelig tilstede og å ta vår del av kosen og forhåpentlig få bidratt med avlastning og hjelp i en travel hverdag for Anja og Steinar. Det er ikke fritt for at vi også gleder oss til å se fyrverkeriet, gjerne fra Fløyen, over Bergen by, men samværet med barn og barnebarn har allikevel førsteprioritet.

Den 3. januar er vi tilbake i Vadsø igjen og da er vi forhåpentligvis klare til å ta på oss nye utfordringer.

Steinar, Anja og Aksel ved Gamvik fyr i tåke

Også i år har vi fått være sammen med barn og barnebarn både i Bergen, i Vadsø og på Kjosbakken på Skjånes. Selv om vi ikke ble velsignet med det beste sommerværet denne sommeren heller, opplevde vi herlige sommerdager på Skjånes.

Først tilbrakte Anja, Steinar, Victor og Aksel 14 dager av sommerferien på Skjånes. Svigerfaren til Steinar, Jan Rasmussen fikk også oppleve Finnmarkssommeren, dog ikke fra sin beste værmessige side. Tid ble bla. avsatt

til fiske på Hopsfjorden, tåkebesøk på fyret i Gamvik og bålkos i fjæra, så litt av Finnmarks sommergleder fikk han anledning til å oppleve. Apropos det våte element så fikk Victor erfare det på en litt skummel måte. Etter å ha forsert bakkene opp mot Olarsavannet som ei fjellgeit, ga han seg i kast med ørretfiske på djupsida av vannet. Der fikk han en fisk som han skulle vise til bestefar. I god fart kom han mot meg, men snublet og falt ut i det brådype vannet. Hele gutten gikk under, men heldigvis sto pappaen i nærheten og fikk berga han i land. Han var litt skremt og molefonken ei kort tid etterpå, men kom seg raskt til hektene og nøt fjellivets gleder sammen med oss andre. Aksel som også var med, viste ikke så stor interesse for fiske.

Steinar gjør klar til fiske

Begge var imidlertid veldig hjelpsomme og ivrige da vi sjøsatte Sjaluppen. Vi fikk oss noen turer på sjøen og fisk fikk vi også.

Victor er skipper på Sjaluppen

Victor fikk lært seg å ro i bestefars gummibåt, men han syns det var litt strevsomt. Han kunne senere pr. telefon opplyse bestemor og bestefar om at han hadde begynt å spare til påhengsmotor til lillebåten.

Stine kom også hjem til Skjånes, mens Steinar & Co var der. Som vanlig kom ikke flyet ned i Mehamn pga. tåke, så denne gangen måtte hun lande i Hammerfest. Der fikk hun tid til å besøke tante Kitty, noe som begge satte stor pris på. Det ble bussreise fra Hammerfest til Hopseidet og der hentet ho mor og jeg gromjenta våres kl. 05.00 om morgningen. Sjøl om det er mange rom i residensen på Skjånes, ble det knapt om liggeplass, noe som resulterte i at Stine måtte sove på kottet som knapt hadde plass til madrassen hennes. Arild besøkte familien sin i Gamvik samtidig som Stine var på Skjånes, så vi hadde flere turer til Gamvik der vi fikk besøkt Arild og familien hans.

Stine slapper av i marka

Steffen tilbrakte hele ferien sin på Skjånes. Han stilte også med bil til transport og utlån til trengende feriegjester. Først var han 14 dager sammen med Steinars familie og siden 14 dager sammen med Ståles familie. Han storkoste seg sammen med niesa og nevøene sine og de hylte av fryd når han yr av spillopper lot dem få all verdens runddans i det sfæriske miljø.

Samme dag som Steinar & Co reiste hjem til Bergen, ankom Ståle, Beate, Johannes, Christoffer og Ida. Før dem forlot Bergen hadde vannkoppene inntatt familien. Det begynte med Ida og Johannes, mens Christoffer slapp unna i første omgang. Samme ettermiddag som de ankom residensen, ble det som vanlig fisketur til Olarsavannet med dertil ørret til frokost påfølgende dag. Alle fiskevannene i området ble daglig frekventert, men storfisken bet ikke like villig som tidligere år. Heldigvis fikk vi både torsk og sei på Hopsfjorden, så fiskelaus ble vi ikke.

Alle var ivrige fiskere, men det var han Johannes som fikk den aller største torsken. Når vi i tillegg har ei jente som elsker å prekuvere fisk, ble han bestefar avlastet med fiskesløyting og filetering. Så mye kan jeg si, at det er mange damer, ja det fins også menn som ikke kan filetere fisk så fint som ho Ida kan. Med ørret til frokost og sei og torsk til middag, ble omega 3 tilførselen til kroppen mer enn tilfredsstilt.

Ida fileterer ørret

Johannes med stortorsken

Beate er årets storfisker

Så en dag kom tragedien; Christoffer fikk vannkopper. For en som elsker fiske mer enn alt annet, ble det i stedet kjedelige innedager, der lengselen etter fjellet i håp om å få «storingen» på kroken, pinte han i flere dager.

Bedre ble det ikke da Beate knekte koden og fikk en ørret på ca. 3 kilo. Det var forresten ikke bare han som reagerte med vantro og en smule avindsjuke da

Bergensjenta slo knock out på garvede ørretfiskere fra sjølve Staden. Christoffer følte seg såpass snytt fra fjell-livets gleder at ho mor og jeg lovte

Christoffer kjeder seg litt

han at han skulle få ei hel uke alene sammen med oss på Skjånes før de andre ankommer til neste sommer.

Tante Stine og Ida sto ofte for kulinariske lekkerbiskener, mens Steffen blant mye annet, lærte ungene en heidundrende dans med opptil D-moments bevegelser. Dansen ble en suksess da den ble framført i gebursdagen til Johannes som fylte 6 år mens han var på Skjånes. Det var selvfølgelig Ida, med litt bistand fra bestemor og Stine, som hadde bakt de lekreste kaker som falt i smak hos alle gebursdagsgjestene. Sjøl om det kunne bli mye styr og ståhei mens feriegjestene var hos oss på Kjosbakken, ser vi det ikke som en befrielse når de reiser hjem til sitt og sine. Det ble som vanlig ei tung stund med savn og påtrykkende stillhet da de dro. Heldigvis sitter vi igjen med utrolig mange gode minner.

Steffen er konge på dansegulvet

Ståle roer ned med en kopp kaffe

På bakgrunn av fjorårets store fangster besøkte Ståle og en kameratgjeng Skjånes i en utvidet weekend i slutten av august. Sammen med Steffen, som fungerte som sjåfør og bas, jaktet de på storørreten med et heller magert resultat. Sjøl om utbyttet ble magert fikk de mange fine opplevelser. Kongekrabbegrilling i fjæra og diverse

kjøttretter stekt på helle over bål på fjellet, alt ledsaget av god drikke, oppveide på mange måter dårlig fiskelykke. En av kameratene til Ståle lot fiske være fiske og plukket i stedet blåbær. Da de reiste tilbake til Bergen hadde han 12 kilo bær med seg i tursekken.

Det har også skjedd flere forandringer i familien. Den største begivenheten er allerede nevnt, nemlig det nye barnebarnet våres. I tillegg var det en gledelig nyhet da Stine og Arild forlovet seg i mai i år.

Stine og Arild på fyret i Gamvik

Ida og onkel Steffen

Både Steffen og Stine vil gå fremtiden i møte med annet fokus enn tidligere. Stine er blitt headhuntet til jobb som prosjektleder i selskapet Skyss i Hordaland fylke. Her skal hun blant annet være med på å planlegge all offentlig fremtidig kommunikasjon i fylket. Steffen på sin side har sagt opp jobben som daglig leder på YX i Vestre Jakobselv. Han har funnet ut at han må videre i livet og få seg et

arbeid som gir rom for mer enn å «arbeide seg i hjel» for å få endene til å møtes. Går det som han og vi vil, blir han mest sannsynlig student og skaffer seg fagkompetanse for å få nyttiggjort seg den ledererfaringen han allerede er i besittelse av.

Ellers så går nu livet sin vante gang for ho mor og meg. Ho jobber fremdeles i full lærerpost og har travle dager med å få fremmedspråklige ungdommer såpass flink i forskjellige skolefag at de kan bestå ordinær grunnskoleeksamen.

Gamlingen sjøl jobber fortsatt i 50 % stilling.

Kan ikke påstå at læringsutbyttet for mine deltakere matcher mors resultater, men jeg er

dog til stede og gjør så godt jeg kan. Hvis helsa holder er planen å stå i arbeid til fylte 67 for meg og 62 for ho mor, slik at kan trekke oss tilbake fra arbeidslivet samtidig.

Ho mor og han far på fyret i Gamvik

Sjøl om det kanskje er utopisk, håper vi å få møte mange av dere i det nye året. Vår skjebne er jo blitt at vi stort sett har to reisemål, nemlig Bergen og Skjånes. Derfor er den sikreste måten å treffe oss på å ta seg en weekendtur til Vadsø eller Skjånes. Det er alltid hyggelig å få besøk, spesielt av familie og venner. Til sist vil vi ønske dere alle

Ei riktig god jul og et fredfylt Nytt år!

Hanna & Arvid